

Karawanenbote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 116 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.30 Zustellgebühr). Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen.

Nr. 88.

Krainburg, 8. November 1944.

4. Jahrgang

Ali sovražni naval ne bo omagal?

Napisal Bernd W. Beckmeier

Sovražna koalicija spremlja svoj naval nasproti braniku celinske trdnjave z diktatorsko formulo o neizoprnosti virov svojih sil. Slike prodirajočega tropa sovjetskih oklopnjakov na bojišče Vzhoda in brezprimerna uporaba materiala zaveznikov v ognjenih navalih vzhodne fronte tvorijo kuliso te trditve. Ta se občuti čisto tako, da se ob njej kot neizpodbitni trditvi odbije opazka, da so tudi sovražni koaliciji postavljene meje njenih možnosti. Kajti dejansko določa sedanjo vojno fazo materialna premoč nasprotne stranke. Nič ni značilnejše za današnjo sliko boja z njegovim preskušanjem moči med materialom in človeško vztrajnostjo, kakor ugotovitev nemškega vojaka na fronti v Italiji: »Ce bi imeli mi sovražnikove oklopnjake in letala, bi nasprotnika že davno pri Siciliji vrgli v morje.« Ce bi mi imeli!... Ali se bo ta konjunktiv mogel kdaj spremeniti v sedanjik? Ali se bo kdaj izčrpala masa sovražnikovih rezerv sil? Ali se lahko doseže ravnovesje?

Nasprotnikove fronte se dopolnjujejo iz virov treh svetovnih držav. Zedinjene države ne poznajo nobenega letalskega alarma, nobenih po bombah uničenih mest proizvodnje in nobenega pomanjkanja delovnih sil. Anglija se lahko oslanja na prostrani imperij. Sovjetska zveza razpolaga z ogromnim arzenalom surovin in proizvodnje vzhodno od Urala. Prebivalstvo Zedinjenih držav obsega 145 milijonov ljudi, Anglija 45 milijonov. Po ljudskem številu 1936. leta živi v Sovjetski zvezi 171 milijonov ljudi, pri čemer je ta uradna številka iz razlogov prikrivanja morda še nizka. K temu pridejo še rezerve ljudi angleškega imperija, pomožni narodi in armade verolomnih balkanskih držav, ki so bile prisiljene, da se še nadalje vojskujejo. Svet sovražnikov je, ki zavzema fronto proti Nemčiji. In če je vojna doslej prinesla pojav, ki meji na čudo, je to dejstvo, da se tej množici sovražnikov ni posrečilo, pogaziti in zdrobiti Nemčijo, da v tej borbi, v kateri se je tako čisto primerja trdnost jekla oklopnjakov in človeške kože, če ni padla nobena končnovaljavna odločitev in da so odprte še vse možnosti.

Nemška strategija obrabe

Nemško vodstvo se je od leta 1942. naprej odločilo za strategijo obrabe, ki je stopila na mesto metodike premikanja z obkoljevanjem in kotlinskimi bitkami. Vsa prizadevanja nasprotnikov Nemčije, da bi z uničevalnimi udarci izločili ta s strategijo obrabe povzročeni položaj obrambe, so ostala doslej brez uspeha. Brez dvoma je imel Reich v zadnjih letih močne reakcije, ki so pa vedno povzročile izgubo prostora in le redkokdaj bile zvezane z izgubo večjih množic čet. V kolikor je torej šlo za to, da se z zadržujočim vojskovanjem zadajo nasprotnikom hude zgube, da pa imamo sami zadostno bojno silo na razpolago, ki zagotuje zahtevam glede ljudi v novi fazi vojne, je tej zahtevi zadoščeno. Boj v obrambi je mogel imeti in ima samo ta smisel, da se v defenzivnem položaju zberejo nove sile in se zlasti pridobi čas, ki povzroča izenačenje moči med vojnimi strankami. Seveda je bila zvezana ta predstavitev navajane ofenzivne vojske na naloge gole obrambe z velikimi težavami, ki so stavile nenazadnje do živcev posameznega vojaka ogromne zahteve. Toda nemški vojak je prenesel to spremembo in se znašel v brezprimerni zvezi med defenzivnim in ofenzivnim bojnim delanjem, ki dopušča obe možnosti in vzratna dejanja vsake vrste na sovražnikov pritisk.

Nezlomljena nemška bojna morala

Bojišča na Vzhodu in na Zapadu so si danes zelo podobna. Na obeh straneh se trudi nasprotnik, da si z delnimi bitkami ustvari pogoje za nove velike ofenzive. Da se šestim armadam Eisenhowerja, kakor tudi 35 sovjetskim divizijam med Tilsitom in Augustovom vendar ni posrečilo, doseči v prvem navalu cilje, ki jih naj zdej pridobijo šele nove velike ofenzive, je značilno za v nekem oziru tudi omejene možnosti nasprotnika. Morda so pač v Eisenhowerjevem glavnem stanu kakor tudi pri sovjetskem vrhovnem poveljstvu podcenjevali bojno silo nemškega vojaka po petih težkih vojnih letih, na enak način pa so vodila mesta nasprotnikov vrgla v boj vse sile, ki so jim trenutno na razpolago. Obrambni uspeh v prvi fazi vojne za Nemčijo nikakor ne more zmanjšati nevarnosti, v kateri se nahaja Reich prej kot slej. Vendar je pa omejena vrednost kot znak nezlomljene nemške bojne morale, hkrati pa tudi kot znak sedanje nasprotnikove bojne sile.

Dve prednosti defenzive

Ze sedaj so na skrivnem dozoreli sadovi, ki se morejo oceniti kot prvi znaki izenačenja, katerega je treba doseči. Sovjeti

govore o novih nemških defenzivnih orožjih, ki jih označujejo kot zelo nevarne, novi nemški oklopnjaki so velikega pomena v angleškem časopisu. Četudi pomenijo ta orožja prilagoditev, pa hodijo vendar sredstva za boj proti oklopnjakom »Panzerfaust« in »Panzerschreck« nova pota. Tukaj lahko en mož doseže isti efekt, ki je bilo zanj sicer potrebno množično moštvo kakšnega topa. Ko so se ta orožja prvokrat uporabila, so jih morda zasmehovali tisti, ki so se smatrali nadmočna. Toda ta zasmeh je usahnil, kajti med tem so morali ravno ta orožja oceniti kot znak razvoja, za katerim so na nemški strani hodili smotno, da bi dosegli ravnovesje s številčno premočjo. Nova nemška orožja, ki se že izdelujejo v serijah, kakor tudi tista, katerih prvi proizvodi se preskušajo, uvažujejo glavno zahtevo, da se pri njihovi uporabi prištedijo ljudje. Najsi se torej zde neizoprni viri ljudi sovražne koalicije — če so v resnici, mora ostati nerešeno vprašanje — nemško nasprotno oboroževanje vodi računa o množični nasprotnikovi premoči s tem, da zviša strelsko moč vsakega vojaka in s tem ustvari najmanj izenačenje. Zadržujoči boj v defenzivi je torej z dvema prednostima izenačil očitne škodljive zgube prostora: prvič se je pridobil čas, da je dozorela nasprotna oborožitev velikega sloga brez spreminjaj pojavov improvizacije, drugič pa je bila morda ravno v trenutku že nevidna, dejansko pa obstoječa oslabitev

Szalasi predlagan za vodjo naroda

Izvolitev ogrskega državnega

upravitelja se vrši pozneje

Budimpešta, 7. novembra. V četrtek se je zbrala ogrska poslanska zbornica. Predsednik Nagy Tasnady je prečital dve ročni pismi, ki jih je prejšnji upravitelj države naslovil na obe zbornici državnega zbora in v katerih se je odrekal svojemu mestu državnega upravitelja. Nadalje je predsednik sporočil, da je bil na podlagi veljavnih zakonitih predpisov sklican tako zvani državni svet in dne 27. oktobra sklenil, da ne bo sklical obeh zbornic državnega zbora k skupnemu zasedanju, pri katerem bi se moral izvoliti državni upravitelj, to pa z ozirom na to, da je en del države vojno ozemlje. Volitev državnega upravitelja se bo izvršila šele pozneje. Dotlej pa se naj ustanovi provizorij, ki ga naj zakonodajstvo odobri.

Nato je namestnik ministrskega predsednika Szöllösy predložil zbornici zakonske osnutke, ki glede provizoričnega izvrševanja službe državnega upravitelja med drugimi določajo, da državni zbor vzame na znanje odreko Nikolaja pl. Horthyja z dne 16. oktobra 1944. leta mestu državnega upravitelja. Državni zbor nadalje z odobrenjem vzame na znanje, da izvršuje odtlej kraljevski in ogrski ministrski predsednik Franz Szalasi provizorično tudi pravno področje državnega upravitelja. Državni zbor odloži zasedbo mesta državnega upravitelja in poveri dotlej kraljevskega ogrskega ministrskega predsednika Franza Szalasija s

„Ne pride nam na um, da bi pripravili Pragi usodo Varšave“

Izpoved vlade Protektorata o boju Reida - Opraviča politike državnega predsednika dr. Hache

Praga, 7. novembra. Predsednik vlade Protektorata in češki minister za pravosodje prof. dr. Krejčí je v vzhodnomoravskem mestu Vsetinu govoril na manifestaciji, h kateri so bila prišla odposlanstva iz vse moravske mejne pokrajine. Minister Krejčí je med drugim izjavil sledeče: »Prišel sem danes popolnoma zavestno v moravsko krajino kot predsednik vlade Protektorata in v njenem imenu.

Dovolj čisto sta v preteklih letih od ustanovitve Protektorata naš državni predsednik dr. Emil Hacha in češka vlada javno razložila, da je boj Reicha tudi naš boj, ker se vojskuje za Evropo in za njeno staro kulturo. Sovražniki Evrope, najsi so to boljševizem ali anglo-amerikanske sile, hlinijo, da se bojujejo za osvoboditev evropskih narodov, v resnici pa gredo za imperialističnimi cilji in mislijo samo na izkoriščanje te zemljine.

Sovražna agitacija govori vedno samo o tem, da bodo v primeru zmage zaveznikov plapolale rdeče zastave v našem glavnem mestu Pragi. Toda tudi povsod, kjer so se anglo-amerikanske kapitalistične sile razširile, so praktično utirale pot boljševizmu in prinesle s seboj političen in gospodarski kaos. Nihče se ne bo hotel izročiti tistim, ki jih ni sram, da s svojimi letali terorizirajo mirno češko prebivalstvo in obstreljujejo

nasprotnika pogoj za uporabo novih bojnih metod, ki temelje na nasprotni oborožitvi.

Nova orožja proti učinku množice

Polni obseg novih nemških orožij pa je še pokrit s plaščem molčečnosti. Avtoritativna stran pa je, navajajoč nov program letalskih lovcev, že namignila, da se tudi na italijanski fronti vodi računa o potrebi molčečnosti glede zgoraj citiranega izreka nemškega vojaka. Uspešna uporaba orožij v boju na kopnem se mu zdi mogoča šele v podnebju, v katerem je najmanj ravnovesja zračnih bojnih sil, pa četudi samo v žariščih bitke. Da se tudi tukaj neumorno ustvarja, da bi se izpolnili ti pogoji, je pri nemškem narodu gotovo.

Odločilno vprašanje od danes za presojo možnosti jutri se torej ne more glasiti, da li bo vojna moč tega ali onega nasprotnika nekoč popolnoma omagala, ampak tako, v koliko bo uspelo povišati manjše število moči na nemški strani z oborožitvijo z novimi orožji, ki povečajo silo ognja, odpravijo ali celo prekašajo množični efekt nasprotnika.

V trenutku, ko bo izpolnjen ta pogoj, se vojna lahko smatra za odločeno, kajti nemški vojak je v svojem boju proti nadmočnemu nasprotniku že tolikrat dokazal svojo boljšo bojno moč, da se o njegovem uspehu v novi, po nemški nasprotni oborožitvi določeni fazi vojne ne more več dvomiti. Ob njegovi nepremagljivosti se bo odbil nasprotnikov naval, dokler ne bo ta ali oni uvidel brezplodnost svojega namena, da bi hotel Nemčijo prisiliti na kolena.

Velika Nemčija razume srbsko stvar

Wien, 7. novembra. Dopisnik dnevnika »Völkischer Beobachter« za evropski Jugovzhod javlja:

Srbski ministrski predsednik generalni polkovnik Nedić je sprejel srbskega novinarja Protiča ter mu podal naslednjo izjavo:

»Borba se nadaljuje in mi vsi moramo strumno delati. Velika Nemčija dobro razume srbsko stvar. Vsi Srbi, ki so trenutno v Nemčiji, delavci in izobraženci, možje in žene, morajo tamkaj delati, kamor koli jih postavijo. Velika Nemčija bo cenila naše delo le po naših uspehih. Veliki Nemčiji se iz vsega srca zahvaljujem. Naj živi Srbija!«

Hud udarec za Finsko

Stockholm, 7. novembra. Razpust finskega zaščitnega zbora na podlagi sovjetskih zahtev iz pogodbe o premirju pomeni kakor poročila »Afton Tidningen« iz Helsinkov, hud udarec za finski narod. Zgodovina samostojnega Finskega naroda je bila najtesneje povezana z zaščitnim zborom, ki je na odločilen način očalil obrambno silo države. Še do zadnjega so upali, da se člen 21. pogodbe o premirju ne nanaša tudi na zaščitni zbor. K izredno zamotani nalogi, da se mora do 5. decembra demobilizirati finska armada, se pridruži sedaj še zahteva po razpustu zaščitnega zbora tekom tega tedna, ki je imel že pred vojno okrog 100.000 članov. »Helsinki Sanomat« mora ugotoviti, da pomeni razpust zaščitnega zbora prekrat v celotni finski obrambni organizaciji.

Moskovski poseg po iranskem petroleju

Stockholm, 7. novembra. V radijskem nagovoru je izjavil iranski ministrski predsednik Sident Saed, da smatra iransko javno mnenje, dokler se tuje čete nahajajo na iranskih tleh, da je vsaka koncesija dana zaradi sile. Zato je iranska vlada odklonila takojšnja poženja po koncesijah. Kakor javlja UP, nadaljuje moskovska poročevalska služba s svojo gonjo proti iranski vladi. Zopet citirajo nadaljnjih 14 časnih glasov, ki prikazujejo ministrskega predsednika in druge kot reakcionarje. Iz nekega Reuterjevega poročila glede iranskega vprašanja izhaja, da je bil sklon iranske vlade, da ne dovoli nobenih koncesij glede petroleja, storjen 2. septembra. Šele 14 dni pozneje je došlo sovjetsko odposlanstvo v Teheran.

Povsod so enaki

Bratislava, 7. novembra. »Slovak« poroča, da postopajo češko-boljševiške tolpe s svojimi žrtvami, ki so si jih izbrale med civilnim prebivalstvom, naravnost zverinsko. Iz Novakov so odpeljali svoje ujetnike v Neusohl. Žrtve so morale vso pot klečati v avtomobilu in imeti glavo na tleh. V Neusohlu je prevzel ujetnike bivši poročnik Sečansky, ki je dal nazrep vsakemu ujetniku vžgati križ na čelo. Nato so reveže pretepali z jermenji in puškinimi kopiti. Končno so morali z lopatami in krampi zopet na avtomobile, s katerimi so jih prepeljali v nek gozd, kjer so si morali izkopati skupni grob ter se nato ob njem postaviti v vrsto, na kar so jih s strojnimi pobili, vrgli v jamo in zakopali.

Uspehi zbora kamikazov

Tokio, 7. novembra. Kakor je cesarski glavni stan v petek objavil, so japonski piloti kamikazi potopili 1. novembra v zalivu pri Leyte sledeče ladje: eno križarko, eno prevozno ladjo, tri rušilce. Ena bojna ladja ter neka druga bojna ladja oziroma velika križarka, nadalje ena mala križarka in en rušilec so bili poškodovani.

kmete na polju in celó pogrebne sprejeme v čeških vaseh. Nočemo, da nas napravijo za žogo interesov velesil, ki so tuje Evropi. Mi Čehi smo nekoč upali v pomoč teh sil in smo bili takrat najglobolejši pamočarani. Odtle nam je vsako leto postalo bolj jasno, da je edino pravilna pot državnega predsednika dr. Hache. Je pač tako, da smo zgodovinsko nasajeni sredi nemškega naroda. Nasprotna pot nam v naši zgodovini nikoli ni dobro delala. Nasprotno pa je pot mirnega sodelovanja že izza časa sv. Vlaslava vedno znova iztekla v našo najboljšo korist.

Najbolj se je ta politika obnesla v preteklih petih letih največje izmed vseh vojn. Češke in Moravske se vihra te svetovne vojne ni dotaknila. Naše gospodarstvo se je dobro razvilo, češki kmet je znatno povečal svoje donose in s tem domovino v naraščajoči meri osvobodil potrebe uvoza, češki delavec je socialno oskrbovan, da nikoli tega, in tudi kulturno nam Reich ni vzel ničesar, česar med totalno vojno službo ni moral odtegniti tudi nemškemu narodu. Da, treba je izrecno poudariti, da so se ravno pri ukrepih totalne vojne službe v preteklih tednih v najbolj velikopotezni meri uvaževali osiri na češko kulturo in obratnevo smogljivost njenih vodečih predstavnikov.

Tam, kjer smo v preteklih letih začasno utrpeli boleče škode, moramo na žalost iskati krivce v naših lastnih vrstah. Na srečo je široka masa našega naroda vedno znova odvrčala od sebe nevarna prišepetavanja emigrantov in izdajalcev in je zavzela kurz svoje zakonite vlade v Pragi. Češkemu narodu se v resnici ni treba kesati, da je šel to pot. V prvi svetovni vojni smo morali žalovati za približno 200.000 padlimi in pogrešanimi. Po petih letih te vojne pa lahko nasprotno ugotovljamo, da se število našega naroda ni zmanjšalo, ampak celo povišalo doslej za okrog 180.000. Boljše opraviče si za politiko našega državnega predsednika Hache zares skoraj ne moremo misliti.

Usoda Poljske nas je poučila. Ne pride nam na um, da bi Pragi pripravili usodo Varšave. Odklanjamo, da bi nas še enkrat zlorabili kot orodje v prostoru tujih interesov. V kolikor nismo že prej jasno videli, so nas poučili dogodki na sosednem Slovaškem in po takih izkustvih cenimo še tem bolj uvrstitev naše države v Reich.

Predsednik vlade je ob zaključku pozval češki narod, naj bo edin. Čim jasneje zremo v oči usodi, ki nas veže z bojem Reicha za novo Evropo, tem večje bodo koristi našega vedenja.

Usoda Beograda

Ljubljana, 7. novembra. Poročnik pri prvem odredu srbskih protikomunističnih prostovoljcev, ki je pred nekaj dnevi prispel v Ljubljano, je pripovedoval med drugim:

«Beograd je v tej vojni doživel strašno trpljenje. Angloamerikanci so ga osemnajstkrat bombardirali, a bombardirali tako, da niso prav nič merili na kake vojne cilje. Tako je bilo že po bombardiranju veliko mesta porušenega. Zadnja in največja žiba pa so Sovjeti. Sovjeti so skupaj s komunističnimi tolpmi napadali mesto. Dvakrat je mesto menjalo gospodarja. Beograd je bil več dni pod topovskim ognjem obeh strani. Ko so Nemci ponovno naskočili in zasedli mesto, so se po ulicah dogajale strašne reči. Komunistične tolpe so v celih čredah padale. Iz mnogih oken so meščani sami streljali na bežečo rdečo tolpo. Po ponovnem umiku nemške vojske pa so Sovjeti izvršili po mestu strašne pokolje. Terazije so morale gledati strahotno žaloigro množice svojih sinov.»

Cete srbskih prostovoljcev so se v redu umikale proti severozahodu. Nemška vojska jim je šla izredno na roko. Tudi civilnemu prebivalstvu so Nemci lepo pomagali. Nihče ni bil prisiljen umakniti se pred boljševiki. Vsak si je izbral bodočo usodo. Kdor se je odločil za pot proč od komunističnega pekla, je dobil pri nemških oblasteh vso pomoč. Množica prebivalstva se je selila proti Nemčiji.

Boljševiške tolpe

Drugo vprašanje, ki je vsakega Slovenca težilo, je bilo: «Kakšni so boljševiški vojaški? Poročnik, ki je bil še v Jugoslaviji v Cilli, je v slovenskem jeziku pripovedoval: «To je mizerna vojska. Ne morem jih opisati. Na vse sličijo, samo na človeka ne. Videli smo tri ujetnike — sami zadržati iz Turkestan. Njih obleka je strašno preprosta. Imajo na sebi dve srjacom podobni bluzi, hlače so iz slabega blaga, čevlji niso podobni ne našim čevljem in ne opankam.»

«Bivši četniški častnik se ne more zgroziti, kako nečloveški ljudje so boljševiki. To niso ljudje, nam enaki. Obnašajo se strašno nekulturno, čisto po boljševiško. Kako nam morejo ti prinesli boljše čase!

Goldap zopet rešen boljševikov

Obkoljeni sovjetski polki uničeni — Presenetljiv izpad posadke La Rochelle

Oberkommando der Wehrmacht je dne 6. novembra objavilo:

Na poplavljenem otoku Walcheren se drže na posameznih sipinah še številna lastna oporišča. Tudi Middelburg zelo močno obstreljuje sovražno ladijsko topništvo. Po srditih bojih ob spodnji Maasi so se naše čete umaknile na nekaj manjših mostičih. Jugovzhodno od Helmonda smo napadajoče Angleže, ki so začetkoma imeli nekaj uspehov, zopet vrgli nazaj. V vdornem prostoru jugovzhodno od Stolberga so naše bojne skupine, ki so od vzhoda in juga prešle v nasprotni napad, dobro napredovale in odrezale sovražne sile. Odstrlili smo pet oklopnjakov. Za jezerske in gozdne izhode zapadno od zgornje Meurthe pri St. Dié in za cesto, ki vodi iz moselske doline proti Zapadnim Vogezom, so se tudi večeraj zopet vneli srditi boji. Napadajoče sovražne bataljone smo vrgli nazaj. Samo v posameznih odsekih so si med dnevom pridobili nekaj malo sveta. Posadka v St. Rochelle je s presenetljivim izpadom predrla 30 km jugovzhodno od mesta izgrajena francoske položaje in jih razbila. Sama je imela samo 14 lastnih ranjencev, zadala pa sovražniku hude zgube. Ko je bojna skupina razstrelila številne nasprotnikove utrdbe, se je z bogatim plenom in številnimi ujetniki vrnila zopet v trdnjavo.

London je bil večeraj zopet obstreljevan poročju »V 1«.

V večini odsekov srednjeevropske fronte je še vedno le malo bojnega delovanja. Samo v prosoru severno od Rocca Casciano so se vršili trdi krajevni boji, pri katerih je napadajoči sovražnik, daži je imel visoke zgube, le malo napredoval.

Na Balkanu so Bolgari, ki so napadali v dolini Strumice, pri Kumanovem in severovzhodno od Prištine, utrpeli hude zgube.

Več močnih sovjetskih napadov na naše mostiče ob Donavi pri Dunaoselvaru se je zrušilo. V prostoru južno in jugovzhodno od Budimpešte so se izjalovili ponovni napadi

boljševikov. Lastni odredi oklopnjakov so sunili v zveze v sovražnikovem ozadju in uničili številne kolone na pohodu in z novimi pošilkami. Bojni letalci so z dobrim uspehom podnevi in ponoči napadali sovjetske naređ stoječe čete jugovzhodno od Budimpešte. Med Čegledom in Szolnokom se nemške in ogrske čete srdito upirajo še naprej napadajočim sovjetskim skupinam. Lastni napadi so vrgli boljševike na fronti ob Tisi in ob slovaški meji iz našega bojišča, v katero so bili vdrti po močnem obstreljevanju.

Mesto Goldap na Vzhodnem Pruskem je rešeno boljševikov. V trodnevnih srditih bojih smo tam obkoljene sovjetske polke večinoma ugonobili in njihove ostanke ujeli. 59 oklopnjakov in jurišnih topov, 134 topov vsake vrste in nešteta teška in lahka orožja so padli v naše roke. Številni mrtvi boljševiki leže na bojišču. Na Kurlandskem so se tudi deseti dni obrambne bitke izjalovili vsi prodorni poskusi Sovjetov. 41 sovražnih oklopnjakov smo tukaj odstrlili.

Skupine anglo-ameriških bombnikov in nizki letalci so nadaljevale s svojimi zastrahovalnimi napadi na zapadno, jugovzhodno in južno ozemlje Reicha. Zlasti hudo je bilo prizadeto območje Wiene. Sile zračne obrambe so sestrelile 48 sovražnih letal, večinoma štirimotornih bombnikov.

Male gospodarske novice

Kakor krompir in paradizniki, je tudi paprika južnoameriška rastlina, ki je prišla v Evropo čez Španijo. Pod imenom »španski poper« je prvič omenja l. 1494. neki zdravnik iz Španije v svojih zapiskih. Na Madžarskem, kjer je pridelovanje najbolj razvito, so paprika menda udomačili Turki. Že nad 400 let igra važno vlogo v prehrani madžarskega prebivalstva, v splošni trgovinski promet pa paprika ni prišla pred začetkom 19. stoletja. Na Moravskem so papriko sadili že l. 1580. V evropskih deželah se je paprika udomačila sporedno s paradiznikom, ki pa se je v raznih deželah prej in bolj uveljavil. Pri pridelovanju paprike tekmuje z Madžarsko Španija, ki pridelata na leto 8 do 10 milijonov kilogramov. Tudi v Bolgariji je pridelovanje intenzivno, po kakovosti in količini pridelka pa sledi Bolgariji Srbija. Klasična dežela paprike pa je Madžarska, kjer živi od tega pridelka nad 20.000 družin. Na Madžarskem je paprika med prvimi kmetijskimi proizvodi, ki so dobili že l. 1918. državno zaščitno znamko. Zmlata paprika v količini nad 1 kg sme priti v promet samo z državno plombo. V povprečju zadnjih let izvažajo iz Madžarske po 8000 metrskih stotov sveže paprike in prevzema skoraj vsa ta izvoz že nekaj let Nemčija. V Nemčiji je že od nekda precej intenzivno pridelovanje paprike v pokrajinah Ostmarke, v zadnjih letih pa se močno pospešuje tudi drugod.

japonskem izročilu, ki velja za sveto in nedotakljivo, uničil božji veter, kamikaze, sovražno brodogoj in rešil Japonsko. V uri največjega ogrožanja, ki mu je Japonska v svoji moderni zgodovini doslej zrla v oči, se je, kakor poudarja japonski tisk, japonsko vodstvo odločilo, uporabiti za rešitev države in naroda neprimeren zaklad, ki ga ima v preziranju smrti od strani svoje mladine. Z visokim ponosom, prežetim s spoštovanjem, gleda Japonska na svoje najboljše sinove.

Japonci so potopili eno bojno ladjo in tri križarke

Tri bojne ladje poškodovane — „Kamikazi“ — Japonski živi torpedi proti sovražniku

Tokio, 7. novembra. Dne 1. novembra je imelo japonsko zračno orožje posebno uspešen dan. Pri napadih sovražnih ladijskih enot v zalivu Leyte je potopilo eno bojno ladjo ali eno križarko. — Amerikanci imajo tako zvane nadežne križarke s približno 28.000 tonami, ki se dajo zaradi svoje velikosti le slabo ločiti od pravih bojnih ladij — in tri križarke. Vrh tega je poškodovano tri bojne ladje. Izmera zgub ameriškega brodogojstva ravno pri težkih in najtežjih enotah vzbuja pozornost. Že pri poročilih zadnjih dni glede podatkov potopitev, ki so jih dosegli tako zvalci »kamikazi«, je presenetil delež težkih enot v odstotkih.

Zdaj so Japonci dali javnosti senzacionalna odkritja glede značaja tega novega orožja. Pri brodogojnih kamikazov gre potemtakem za uporabo novega, v pravem pomenu besede revolucionarnega orožja. V čem obstoj njihova skrivnost? Ne v tehničnih izpopolnitvah, tako izjavljajo japonski strokovni krogi, ampak v japonskem preziranju smrti. Že v preteklih fazah obratovanja v Vzhodni Aziji, so strmoglavili japonski letalci v svojih stroji na svoj cilj. Ta pripravljenost, tvegati najzadnje in vreči na kocko svoje lastne življenje, je bila primerno orožje v odločilnih tednih bitke pri Filipinskih otokih.

Gre za letalo z enim pilotom, ki je napolnjeno z razstrelivi. Gonilna snov zadostuje samo na prilet, vrnitve ni. Piloti so večinoma stari med 18. in 20. letom. Ko priletijo, se spu-

ste globoko proti izbranemu cilju in sunejo tik nad vodno gladino na ladijske enote. Prizadevajo si zadeti stransko steno krova, ker so pri tem poškodbe večje, kakor če bi strmoglavili na krov.

Z letalci kamikazov nastopa proti sovražniku več let izvežban oddelek letalcev. Najprej izvežbajo mlade prostovoljce temeljito kot pilote, potem dobe potrebno tehnično izobrazbo za svojo posebno nalogo.

Ko odleti drug odred na svojo službo, jim zakliče poveljnik odreda: »Spremljajo vas naši lovel in truditi se morate na vse kriplje, da dosežete svoj cilj. Ne smete misliti, da smete vi, ki greste v smrt, pustiti v nemar napade sovražnih lovcov. Morate biti previdni in se jim izogibati.

Svoje ime si je ta posebna formacija izbrala iz časa vpada Mongolov. Takrat je po

ZRCALO ČASA

Führer je podell Reichspostministru dr. Ing. e. h. Ohnesorge, uvažujoč njegove posebne zasluge glede nalog vojskovanja, odlikovanje Ritterkreuz des Kriegsverdienstkreuzes mit Schwertern (viteški križec vojnega zaslužnega križa z meči).

Führer je podell 22 letnemu Obergefreiterju Binningu v nekem grenadirskem bataljonu Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes (viteški križec železnega križa).

O priliki osvoboditve Banske Bistrice od boljševiških tolpe se je izvršila izmenjava brzojav med Führerjem in državnim predsednikom dr. Josefom Tisom.

»V Kairu je zopet enkrat izbruhnil spor med kraljevo palačo in stranko Waíd. Obstaja nevarnost političnih nemirov in morali bomo bržkone poslati čete do Nila, ki bi jih lahko drugod bolje uporabili«, piše londonski »Spectator« o najnovejši spremembi vlade.

V Marseillu so se že nekaj dni vršile hude plenitve. Kakor poroča »Suisse«, so banditi v zadnjih 48 urah samo v Marseillu izsilili ali »zasegli« pri zasebnikih 12 milijonov francoskih frankov.

Na otoku Mitlene se je ustanovila grška vlada, ki se brani priznati vlado Papandreua, ki je iz svojega begunstva v Kairu prišla v Atene.

Epidemične bolezn razsajajo že nekaj časa v raznih sibirskih okoliših, kakor poroča iz Irkutska. Bolnišnice že več mesecev ne morejo več dati pacientom zdravniške pomoči.

Iz Kragujevca poročajo: Helena Nikolajeva, ki se ji je pred kratkim posrečilo pobegniti iz Bolgarije, je pripovedovala o grozodejstvih, ki jih uganjajo boljševiki v njenem rojstnem mestu Custendiju. Pijani vojniki vdirajo v hiše in odnašajo dragoceno, zlasti obleke in živila. Cesar ne morejo odnesti s seboj, uničijo in zažgo. Kakor že prej v drugih državah, ki so jih zasedli boljševiki, tako zdaj tudi v Bolgariji uničujejo narodno premoženje.

Po vesteh iz Mehike je izbruhnila v San Salvadorju generalna stavka. Vsi obrati in šole so zaprti. Listi ne izhajajo, promet miruje v vsej deželi. Generalna stavka je naprejena proti novemu predsedniku republike polkovniku Aguirri.

Da bi se zboljšala preskrba jedilnega olja, namerava hrvatska vlada razširiti nasade oljnih rastlin, predvsem ogrščice, sončnic, soje in ricina, na skupnih 40.000 ha. Navedene oljne rastline, razen ricina, so na Hrvatskem kultivirali že pred vojno. Nasadi prvih treh oljnih rastlin so obsegali 15.586 ha, a ogrščica, ki jo je bilo največ, je dala najmanjši pridelok, ker niso izbrali najprikladnejših vrst. Najboljša oljna rastlina za Hrvatsko je sončnica in bilo bi koristno, če bi li odmerili od vseh zemljišč, določenih za pridelovanje oljnih rastlin, približno dve tretjini. Hrvatska pa ima tudi oljke, kar je pri pridobivanju olja najvažnejše. Iz stare statistike je razvidno, da raste na Hrvatskem okrog 4,3 milijona oljk, ki dajo na leto 45.000 do 60.000 metrskih stotov olja. Zaradi vojnih razmer se da računati zdaj z letno proizvodnjo okrog 50.000 metrskih stotov. Ta proizvodnja pa je zelo skromna in bi se dala pod normalnimi pogoji znatno povečati. S proizvodnjo olivnega olja vred bi se mogla proizvodnja rastlinskega olja in maščob na Hrvatskem ceniti na letnih 300.000 metrskih stotov.

Verlag und Druck: NS-Ganverlag und Druckerel Känten, GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan (zast. bei der Wehrmacht). — Hauptverfasser: Friedrich Horstmann. — Zeitungs- und Anzeigenliste Nr. 1 s. 1112.

Dekle s hiše na bar'v

Pripoved. Spisala Selma Lagerlöf

Ko je to rekla, je Janez krenil čez pot in šel ob njeni strani naprej. Ves čas se je smehljaj. Zdelo se je, da ga veseli, če jo sliši govoriti; toda temu, kar je pripovedovala, pač ni pripisoval velike važnosti. Tako se je polagoma Lenke polastilo isto razpoloženje. Zdelo se ji je, kakor da postane vse lahko in svetlo. Pot od cerkve je bila dolga in naporna; toda ta dan je ni utrudila. Bilo je, kakor da jo nekaj nese. Nada hlevala je s pripovedovanjem, ker je že enkrat začela; toda za njo ni bilo več tako važno, da izreče svoj misli. Ravno tako vesela bi bila lahko, če bi šla nemo drug zraven drugega.

«Ko sem bila najbolj nesrečna, sem neke sobote zvečer prosila mater Meto, naj mi dovolj, da smem iti domov in čez nedeljo ostati doma. In ko sem ta večer potovala po gričku do barja, sem bila ko skala prepričana, da se ne bom več vrnila v Nerlundo. Toda doma sta bila oče in mati tako vesela, da sem imela službo v tako imenitni hiši, da mi arce ni dalo, da bi jima povedala, da ne morem več ostati pri vas. Kakor hitro sem potem prišla v gozd, sta bila zginila strah in muka popolnoma. Zdelo se mi je, kakor da je vse samo domišljija. In potem je bilo tako težko z otrokom. Mati se je bila zavezala zanj in ga posvojila, ni bil več moj. In bilo je dobro, da je bilo tako; vendar mi je bilo težko, navaditi se na to.»

«Morda si sedaj vendar zopet začela hrepeneti k nam nazaj sem dole?» je opomnil Janez. — «Oh ne. Ko sem se v ponedeljek zjutraj prebudila in mislila na to, da moram sedaj iti, me je znova popadlo hrepenenje. Ležala sem tu in se jokala ter se bala, kajti edino pravilno in pravo je vendar bilo, da ostanem v službi; toda imela sem občutek, da bom zbolela ali zblaznela, če ne bom vrnila. Tu sem se pa naenkrat domislila, da

sem nekoč slišala: če kdo vzame nekaj pepela z ognjišča svoje hiše s seboj in ga potem potrese na ognjišče v tuj hiši, ga mine potem hrepenenje.» — «No, to je zdravilo, ki se da lahko uporabiti», je rekel Janez. — «Da, če bi pri tem ne bila stvar taka, da se človek potem nikjer drugod ne čuti domačega. Če človek odide od hiše, v katero je zanesel pepel, hrepeni ravno tako tja nazaj, kakor se je prej od tam želel vstran.» — «Kaj si ne more vzeti pepela z očet tla, kamor greš?» — «Ni, to se lahko stori samo enkrat v življenju. Potem ni povratka. In zato je tako nevarno, kaj takega poskušati.»

«Jaz bi kaj takega nikoli ne poskušala», je rekel Janez, in ona je prav dobro slišala, da ji je le nagajal. — «Jaz sem pa vendar tve gata to», je rekla Lenka. «Bilo je boljše tako kakor da bi stala pred materjo Meto in pred teboj, ki sta mi hotela pomagati, kot nehvaležnica. Vzela sem nekaj malo pepela z doma s seboj, in ko sem prišla v Nerlundo na zaj, sem izkoristila trenutek, ko ni bilo nikogar v sobi, in stresla pepel na ploščo ognjišča.»

«In sedaj misliš, da ti je pepel pomagal?» — «Le počaka, boš še slišal, kako je prišlo. Šla sem na svoje delo in ves dan nisem več mislila na pepel. Moje hrepenenje je bilo ravno tako silno kot prej, in vse mi je bilo ravno tako zaperno ko vedno. Ta dan ni bilo veliko opravka ne zunan ne znotraj, in ko sem zvečer bila v hlevu gotova ter šla v hišo, je na ognjišču že gorel ogenj.»

«Zdaj bi pa res rad slišal, kako je bilo», je rekel Janez. — «Da, je pomislil, že ko sem šla čez dvorišče, se mi je zdelo, da je v svitu ognja nekaj, kar dobro poznam. In ker sem odprla vrata, sem imela občutek, kakor da prihajam v našo domačo sobo in da se dita oče in mati pri ognju. Da nekaj takega je šlo mimo mene kakor v snu. Ko sem zares vstopila, sem se vsa začudila, tako lepo in domače je bilo v sobi. Nikoli prej mi niste bili mati Meta in vi drugi na oči tako prijazni ko ta večer, ko ste sedeli v avitu ognja. Imela sem krasen občutek pri vstopu, česar prej nikoli ni bilo. Tako sem se za-

čudila, da bi bila skoraj na glas zavpila in ploskala z rokami. Zdelo se mi je, da ste vsi spremenjeni. Niste mi bili več tuji, ampak mogla sem z vami govoriti o vsem. Lahko si misliš, da sem bila vesela; pri tem sem se pa vendar morala vedno znova čuditi. Vprašala sem se, da li nisem morda začarana, in glej, pri tem sem se hipoma domislila pepela, ki sem ga bila stresla na ploščo ognjišča.»

«Da, to je nekaj nenavadnega», je rekel Janez. On ni niti najmanj veroval v čare in čarodejstva; toda bilo mu je všeč, da je Lenka govorila o takih rečeh. «Zdaj se je vendar zopet pojavila divja gozdna deklica», je pomislil. «Kdo bi to verjel, da je človek, ki je že toliko doživel, kakor ona, še tako otročiji?»

«Da, zares je bilo nekaj nenavadnega», je rekla Lenka. «In to se je ponavljalo skozi vso zimo. Kakor hitro je gorel ogenj v ognjišču, sem občutila tako ugodje, kakor da bi bila doma. Pa tudi z ognjem je bilo nekaj nenavadnega. Ne morda z drugim ognjem, ampak z ognjem, ki gori na ognjišču. In okrog katerega se vsak večer zbira vsa družina. Tu postane človek, rekla bi, tako zaupen Ogenj se polgrava in pleše pred človekom in praveketa in včasih je čemerem in slabe volje. Podoba je, kakor da je v njegovih moči, razsirati ugodje ali neugodje. In sedaj se mi je zdelo, kakor da je ogenj prišel od doma k meni in kakor da daje tukaj vsem isti tekren svit, kakor doma.»

«Pa če bi bila sedaj prisiljena, da bi morala oditi v Nerlundo?», je rekel Janez. — «Potem bi ves svoj živni dan hrepenela po njej», je odvrnila. In v njenem glasu se je slišalo, da je rekla to z najglobljo resnostjo. — «Da, jaz gotovo ne bom štiti, ki bi te preganjal», je rekel Janez, in čeprav se je smejal, je bilo nekaj toplenga v njegovem glasu. — Nato nista začela nobenega novega razgovora, ampak sta hodila nemo do kmetije. Janez je včasih obrnil glavo k njej in jo pogledal, ko je šla zraven njega. Videti je bilo, da se je bča opomogla iz tež-

kega časa, ki ga je prebila v lanskem letu. Sedaj je bilo na njej nekaj svežega in rožnatega. Potenze so bile majhne in čiste, lasje so obdajali glavo liki svetniški sič, in v očeh je ni bilo moči spoznati. Šla je urno in lahko. Če je govorila, je izustila besede naglo, pa vendar plašno. Bala se je vedno, da bi se ji smejali, vendar je pa morala povedati, kar je imela na srcu.

Janez si je stavil vprašanje, če bi želel, da bi bila Majda taka; tega pa vendar ni hotel. Ta Lenka pač ni bila, da bi se z njo poročil.

Nekaj tednov pozneje je zvedela Lenka, da mora oditi z Nerlunde, ker Majda noče biti z njo pod eno streho.

Njena gospodar in gospodinja ji tega nista rekla naravnost. Toda mati Meta je začela govoriti o tem, da bodo z novo snahno dobili toliko pomoči, da jim ne bo več treba imeti toliko služinčadi. Ob neki drugi priliki je zopet rekla, da je slišala o neki dobri službi, kjer bi še Lenki godilo veliko boljše kot pri njih.

Lenki ni bilo treba več slišati: razumela je, da mora oditi, in takoj izjavila, da hoče oditi; toda v drugo službo ne mara iti, ampak vrnila se bo domov.

Opazilo se je prav dobro, da Lenki na Nerlundi niso odpovedali iz prostega nagiba.

Na dan slovesa je bilo pripravljeno toliko jedi, da je bila naravnost poljedina, in mati Meta ji je dala toliko obleke in čevljev, da jih je ona, ki je prišla samo s culico pod pazduho, komaj spravila v velik zaboj. «Nikoli več ne bom dobila tako dobre dekle v hišo, kakor si ti», je rekla mati Meta. «In nikar ne misli slabo o meni, ker te pustim oditi! Prav dobro veš, da se to ne zgodi po moji volji. Nikoli te ne bom pozabila. Dokler bom še imela kaj moči, ne boš nikoli v stiski.»

Dogovorila se je z Lenko, da ji bo tkala rjuhe in obrisače. In dala ji je dela za najmanj pol leta.

(Dalje prihodnjic.)

Od razrednega boja do svetovnega boja

Kaj pomenita besedi leninizem in stalinizem

Berlin, 7. novembra. Merodajni list Sovjetov »Pravda« piše v nekem članku o »vzgoji ruskega naroda«. Na polju znanosti in sicer pri nauku o leninizmu in stalinizmu mora vsak, ki dela propagando za stranko, biti na višku, da lahko tudi še nadalje vzgaja ljudske množice v boljševiškem duhu.

Leninizem in stalinizem, ne pa nacionalna ali celo demokratična oblikovana Rusija, s čimer so hoteli nekaj časa slepiti svet, sta prej ko slej smernici, po katerih dela Moskva svojo politiko in vpliva na svoje ljudske množice za radikalen boj proti neboljševiškim narodom.

Kaj se prav za prav skriva za tema dveh besedama? Resničnost v vseh po boljševiških zasledenih deželah in v vseh deželah, v katerih skušajo spraviti komunizem do moči, pove to zadostno. Je to metoda zastrahovanja, ki gre za uničenjem nacionalne osnovine in s tem za totalnim iztrebljenjem narodov sploh. V brezobzirnem izvajanju tega namena se očituje duševni izvor vseh po boljševiških storjenih zločinov. Kdor še vedno misli, da ne bo »tako hudo« in se zanaša, da bo on pardoniran, vseeno, ali gre za delavca ali za zdravnika, kmeta ali trgovca, ta še pač vedno ni doumel bistva leninizma in stalinizma.

Zid Karl Marx-Mardochaj je bil nekoč oznanjal, da se deli človeška družba v dva razreda, v meščanskega zatirajočega in proletarskega zatiranega, da povede razredni boj nujno do diktature proletariata in da je ta diktatura sama le prehod do odprave vseh razredov in do brezrazredne družbe. Lenin je pa, nadaljujoč Marxove nauke izjavil, da bodo po zmagi boljševiškega krvavega gospostva na Ruskem države na svetu porazdeljene v socialistične in imperialistično-kapitalistične. Socialistične, da so združene v Sovjetski zvezi. Kakor je zahteval marksizem boj proletariata proti drugim razredom, tako je nauk leninizma nujno povedel do boja »proletarskega debela«, t. j. Sovjetske zveze proti njenemu okolju. Po Marxovem mnenju država ni bila potrebna in zato je zahteval, da jo razbijejo, češ da je to pogoj za združenje vseh proletarcev. Lenin pa je popravil svojega gospostva in mojstra tako, da je država »stroj...« s katerim se vzdrži gospostvo enega razreda nad drugim, ali pa »produkt in izjava nespravljivosti razrednih nasprotij«. Da, Lenin gre še dalje in ugotavlja: »Leta 1845. je rekel Marx v komunističnem manifestu: »Proletariat ne pozna nobene domovine.« V nekem smislu ta stavek ni več častu primeren. Sovjetska zveza je domovina svetovnega proletariata.

O vseh drugih državah, vseeno, ali imajo monarhijsko, demokratsko, ali diktatorsko vlado, trdi Stalin, razprejajoč leninizem, da predstavljajo »najnesramnejše izkoriščanje in najbolj nečloveško zatiranje stotin milijonov prebivalcev ogromnih kolonij in odvisnih držav.« Kakor je razredni boj v Sovjetski zvezi povedel do diktature proletariata, bo tudi nujno povedel boj med združenimi socialističnimi državami in imperializmom do edinega gospostva Sovjetske zveze. Pogoj za diktaturo proletariata je uničenje njegovih nasprotnikov, t. j. v narodu meščanskih slojev, v človeštvu narodov. To uničenje zahtevajo in izvajajo boljševiki do iztrebljenja.

Kakor poročajo »Izvestja« z dne 27. oktobra 1930. leta, je takratni glavni tajnik centralnega izvršilnega komiteja Sovjetske zve-

ze Enukidže v ozkem krogu odličnih sovjetskih politikov imel govor, v katerem je doslovno izjavil: »Razredni boj, ki se je začel, vtem ko so se spreminjala socialna določila, se ne da z ničimer zadržati ali pa odpraviti. Nobena obljuba, noben opomin, noben ukrep ne more imeti takega uspeha. Boj ima en zakon: Mora biti dokončan. En razred mora premagati drugega, ga odpraviti in uničiti. Za nas ni nobene druge rešitve. Razredi, ki se morajo v gospodarskem poteku boja uničiti, se morajo do konca upirati. Vsaka sprava je izključena...«

Iste zahteve, ki so bile postavljene za boj razreda proti razredu, veljajo načeloma za boj boljševikov proti neboljševiškim narodom. Po tem receptu so v Sovjetski zvezi postopali do današnjega dne, so premagali in neusmiljeno iztrebili delavstvo, meščanstvo in kmetstvo ter vršili diktaturo proletariata, ki je po Stalinu »po nobenem zakonu omejeno in se na silo oprirajoče gospostvo proletariata nad buržuizmom...« Po istem načelu postopajo proti narodom, kakor kažejo primeri Poljakov, Fincev, Estoncev, Romunov, Bolgarov itd. Kakor so boljševiki izvajali svoj notranjdržavni razredni boj do popolnega uničenja in iztrebljenja drugih »razredov«, t. j. nasprotnikov boljševizma in ga izvajajo naprej, tako so odločeni, da izvedejo vojno z »imperializmi«, torej s svojimi političnimi »razrednimi sovražniki«, dokler jih popolnoma ne pobijejo na tla in uničijo. To dokazuje trdota bojev na frontah in zverinsko početje proti civilnemu prebivalstvu v zasledenih ozemljih.

Prvi val sovjetske ofenzive se je razbil

Moskva priznava, da se je ustavila ofenziva na Vzhodnem Pruskem

Stockholm, 7. novembra. Ko so nemške, čete razbile prvi množični naval Sovjetov na Vzhodno Prusko, ki se je raztečel ob žilavem in zagrizenem odporu, mora sedaj celo Reuterjev dopisnik v Moskvi priznati, da so se izjalovile sovjetske namere.

Reuter ugotavlja, da se je zaradi teže nemških nasprotnih napadov »in z boga joče mnogoterosti obrambnih del«, polegel prvi val sovjetske ofenzive, in opisuje nato v podrobnostih nemške obrambne položaje, ki da so »ojačeni s kamnom in betonom« in obdani z minami, ki so položene v različni globokosti. Kot posebno novost obrambnih naprav označuje Reuterjev dopisnik betonske bunkerje, pod katere se lahko postavijo nemški vojaki, vtem ko drdajo sovjetski oklopniki preko njih. Nadalje zaznamuje angleški posebni poročevalec naraščajočo jakost nemškega topniškega obstreljevanja, iz katerega se da sklepati, da so nemške čete pripeljale težke topove in da morajo razpolagati z ogromnimi zalogami municije. Na vseh odsekih vzhodnopruske fronte stoji sovjetske armade stalno naraščajoči nemški obrambni nasproti, ki iz globine svojih, preko vse Vzhodne Pruske razporejenih obrambnih položajev povsod prehaja v napad. Nemški vojaki so, tako zaključuje poročilo Reuterjevega dopisnika, najboljše oborožene čete, kar jih je bilo doslej stalo Sovjetom nasproti.

Sovjetska poročila iz fronte priznavajo v ponedeljek, da se je boljševiška ofenziva na Vzhodnem Pruskem zaradi močnih nemških nasprotnih napadov ustavila med prvimi in drugim obrambnim pasom. Posebni poroče-

valovih boljševiške revolucije je odkrila svojo »misijo« kot »reformatorka pravosti«. Kot taka je agitirala v besedi in pismu za tako zvano osvoboditev žene, ki se je po njenem mnenju lahko ustvarila samo z razburkano »svobodno« ljubeznijo.

V predavanjih in sestavkih je skušala pridobivati ljudi za boljševiški »ljubezenski ideal«. Od nje izvira formula »ljubezen je čaša vode, ki jo izpijemo, da bi pogasili željo« idealna, vestna, požrtvovalna ljubezen je njej »meščanski predsodek«, ki se mora odstraniti. Prava boljševiškinja mora frirotati okoli kakor »metulj«, ki prosta vsake sentimentalnosti, irči od ene do druge moške rože.

Kollontajeva je radi tega osebno živela po teh »načelih« zelo razuzdano, tako da so se radi tega zgražali celo moskovski vladodržci. Po izdatnem »frotanju« se je poročila z ruskim častnikom poljskega pokolenja Kollontajem, od katerega pa se je po treh letih dala ločiti. Potem je živela nekaj let s proslulim mornarjem Dybenkom, ki je kot morilec prišel do žalostne slave.

Kot opolnomočena zastopnica Moskve je bila poslana leta 1923. v Oslo in potem v Stockholm. »Svečenica svobodna ljubezni« je sedaj stara žena. Spolna opojnost je verjetno pri njej že izpuhtela. V nečem pa je ostala ona prava Kollontajeva iz mladih dni, namreč fanatična boljševikinja, ki je kremenjskim mogotcem vedno zvesto vdana. In gotovo stara »poslanica« tudi v bodoče ne bo nič opustila, da ne bi tudi še nadalje pomagala židovsko-boljševiški centrali zarotnikov v Moskvi v njenih stremljenjih po svetovnem gospostvu.

valovih boljševiške revolucije je odkrila svojo »misijo« kot »reformatorka pravosti«. Kot taka je agitirala v besedi in pismu za tako zvano osvoboditev žene, ki se je po njenem mnenju lahko ustvarila samo z razburkano »svobodno« ljubeznijo.

V predavanjih in sestavkih je skušala pridobivati ljudi za boljševiški »ljubezenski ideal«. Od nje izvira formula »ljubezen je čaša vode, ki jo izpijemo, da bi pogasili željo« idealna, vestna, požrtvovalna ljubezen je njej »meščanski predsodek«, ki se mora odstraniti. Prava boljševiškinja mora frirotati okoli kakor »metulj«, ki prosta vsake sentimentalnosti, irči od ene do druge moške rože.

Kollontajeva je radi tega osebno živela po teh »načelih« zelo razuzdano, tako da so se radi tega zgražali celo moskovski vladodržci. Po izdatnem »frotanju« se je poročila z ruskim častnikom poljskega pokolenja Kollontajem, od katerega pa se je po treh letih dala ločiti. Potem je živela nekaj let s proslulim mornarjem Dybenkom, ki je kot morilec prišel do žalostne slave.

Kot opolnomočena zastopnica Moskve je bila poslana leta 1923. v Oslo in potem v Stockholm. »Svečenica svobodna ljubezni« je sedaj stara žena. Spolna opojnost je verjetno pri njej že izpuhtela. V nečem pa je ostala ona prava Kollontajeva iz mladih dni, namreč fanatična boljševikinja, ki je kremenjskim mogotcem vedno zvesto vdana. In gotovo stara »poslanica« tudi v bodoče ne bo nič opustila, da ne bi tudi še nadalje pomagala židovsko-boljševiški centrali zarotnikov v Moskvi v njenih stremljenjih po svetovnem gospostvu.

Obsojena na smrt, ker je pomagala banditom

Lastno poročilo

Veldes. Dne 26. oktobra t. l. se je morala pred Sondergerichtom (izjemnim sodiščem) zagovarjati Maria Pogatschnik, bivša nameščenska pri Ernährungsamtu (prehranjevalnem uradu) v Krainburgu. Vse leto je kradla svojemu službenemu mestu v velikem obsegu živilske karte za sladkor, margarino, hrani-va, moko in jih izročila neki Rosi Krischner, ki je s temi kartami nakupila velike količine živil in te, z vednostjo Pogatschnikove, večinoma poslala banditom, manjši del pa uporabila za svojo trgovino z mešanim blagom. Skoda, ki jo je povzročilo to zločinsko delovanje Pogatschnikove, je zelo znatna, ker je na ta način ukradla na pr. nad 1000 kg sladkorja.

Rosi Krischner je izjemno sodišče že preje obsodilo. Mario Pogatschnik je sodišče zaradi trdovratnega državi sovražnega delovanja, težke prevare nemške oblasti, pri kateri je bila uslužbena in od katere je prejela plačo, kakor tudi zaradi težke kršitve zakona o vojnem gospodarstvu obsodilo na smrt.

To je požrtvovalnost

Berlin, 7. novembra. Panzergrenadierdivizion »Großdeutschland«, ki se je obnesla v mnogih bitkah in ki se tačas bojuje na nekem odseku fronte, ki je žarišče bojev je izvršila posebno zbirko za zimsko pomoč nemškega naroda in nabrala en milijon RM. V imenu divizije je izročilo dar Reichsministru dr. Goebbelsu odposlanstvo, ki ga je vodil imetnik Eichenlaub Oberst Langkeit. Dr. Goebbels je sporočil pripadnikom divizije svojo zahvalo in svoje občudovanje za njihovo pod najtežjimi prilikami izkazano nacionalsocialistično požrtvovalnost

Koristna muha

Leta 1910. so v Queensland v Avstraliji zanesli kakt Prickly-Pear. Do leta 1923. je ta zlonosna rastlina ugobila skoraj 10 milijonov acres (približno 40 milijard km²) uporabne zemlje in s tem popolnoma uničila 2300 farm (kmetij). Končno je leta 1924. uspelo temeljito uničenje te vrste kaktjev. V to svrhu so uvedli v Queenslandu v Avstraliji mehikansko kaktejsko muho, ki je svoja jajca odložila na kaktu in je v kratkem času imela neverjeten uspeh. V devetih letih je bilo na ta način 5,7 milijonov acrov (to je okroglo 22,8 milijard km²) — to je torej več kakor polovica okužene zemlje — osvobodene od groznega kakta Prickly-Pear in spet sposobne za obdelavo.

Ali že veste...

... da je iz primitivnih cimbal, neke navadno v obliki trapeca obstoječe podvrste citer, z vdelavo klaviature nastal klavir?
... da izda knez indijske države Bikanir za svoje privatne potrebe letno skoraj tri milijone rupij, medtem ko je za v nepopolnopravni revščini živeče prebivalstvo na razpolago komaj četr milijona rupij.
... da je dal cesar Franz Jožef I. leta 1885. v spomin na grozni požar Ringtheatra v Wenu, ki je zahteval 300 žrtev, na kraju nesreče na Schottenringu sezidati »spravno cerkev«.
... da je veliki italijanski komponist Rossini letno spravil do pet oper na oder?
... da je v nekdanjem cesarskem poletnem gradu v Schönbrunnu pri Wenu »milijonska soba« katere oprema ni stala nič manj kakor en milijon srebrnih goldinarjev? Okrašena je z staroindijskimi in perzijskimi slikami na pergamentu iz narodnega življenja, ki si jih je pridobila Maria Theresia iz neke dragocene zbirke miniaturn v Carigradu, ki izvirajo iz 6. stoletja.

Kuna in lisica / Basen - Napisal Hermann Hesse

»Kako je kaj z vami, gospa kuna?«
»Hvala lepa, gospa lisica, živj se, živj. Saj veste, da sem izgubila svojega ljubega soproga, ko sem bila ujeta. Kot sem že imela čast vam naznaniti, se je imenoval Košato-repec. Bil je biser, pravim vam, bil je —«
»Pustite vendar stare zgodbe, gospa sosed, če se ne motim, ste mi o tem biseru že večkrat pripovedovali. Moj Bog, človek živi vendar samo enkrat in ni pametno, da si s takimi stvarmi kvari razpoloženje.«

»Prosim, prosim, gospa lisica, toda če bi poznali mojega soproga, bi bili drugačnega mišljenja.«

»Seveda, seveda. Kajne, imenoval se je Košato-repec? Res lepo ime, kar za božanje! Toda, kaj sem prav za prav hotela povedati — gotovo ste opazili, kako postajajo vrbci z dneva v dan nadležnejši. Skovala sem majhen načrt.«

»Radi vrbcev?«
»Da, radi vrbcev. Pogledite, zamislila sem si stvar takole: Pred rešetko položive kos kruha, nato pa se potuhnene ter čakave na objestneže. Ni vrag, da ne bi ujele kakega predrzneža. Kaj mislite vi o tem?«

»Sijajno, gospa sosed!«
»Bodite torej tako dobri ter položite pred mrežo kos kruha. — Tako, zelo lepo. Toda porinite ga nekoliko bolj sem na desno, tako bo obema koristil. Trenutno sem žal brez vseh sredstev. Tako je dobro, da. Torej pazite. Sedaj se bova potuhnile, zaprite oči — bat, eden je že priletel!« (Odmor.)

»No, gospa lisica, še ni nič?«
»Čemu neki ste tako nestrpni! Saj vendar niste prvič na lovu. Lovec mora biti potrpežljiv ter mora čakati in čakati. Torej še enkrat!«
»Ze res, toda kam je zginil kruh?«
»Oprostitelj!«
»Kruha vendar ni več!«

»Kaj pravite? Ni mogoče! Kruh? Zares, izgubil je! Za vraga! Seveda, zopet ta nesrečni veter.«

»Mogoče, toda jaz imam svoje pomislilke. Zdelo se mi je prej, da ste nekaj jedli?«
»Kaj? Nekaj naj bi jedla? Kaj pa vendar?«
»Verjetno kruh.«
»Grdo ste me užalili s svojimi sumničnjimi, gospa kuna. Res je, človek sosedu ne sme vsega zameriti, toda kar je preveč, je pre-

Neizrekljiva beseda / Wilhelm Schiller

Bayernski kralj Maximilian se je često počel, kako imeniten gospod je, ker se vozi s šestorkami. Mislil je pri tem na svoje hčerke, ki jih je skrbno vzgajala kraljica Karolina ter jih čuvala pred dvorskimi grobstmi.

Radi teh prizadevanj je nastal nekega dne v dvorcu neprijeten prepir. Ena izmed kraljičin je v prepiru s svojo sestro uporabila besedo, ki bi v skrajnem primeru še morda dolikovala kakšnemu bayernskemu hlapcu, nikakor pa ne kraljevi hčerki. Na vso srečo je kraljica sama čula to strašno besedo. Strogo preiskavo je pričela kraljica s tem, da je zasiljala svojo hčer. Na kraljično je materina zaprepaščenost delovala tako porazno, da se je sicer zavedala uporabe sramotilne besede, s katero naj bi v svoji nevednosti užalila vse ženske, vendar pri najbolj volji ni bilo mogoče iz nje izvleči, kje je to besedo pobrala. Na vsa materina vprašanja je pri odgovorih le debelo gledala, kakor bi hotela ugovarjati nezasilni krivici. Ker kraljica ni hotela osramotiti svojih ust z izgovorjavo te strašne besede, je morala vrhovna hišna učiteljica zasiljati dvorne dame. Staro gospo je neverjetno težilo in žalila sumnja, razen tega tudi ona ni mogla spraviti čez svoje ustnice strahovito besedo. Zato s svojimi zasiljevanjem ni dosegla

več. Ali ste me razumeli? Jaz naj bi pojedla kruh! Kako si neki predrznete? Najprej me mučite s svojo dolgočasno zgodbo o biseru, ki sem jo že najmanj tisočkrat čula, ko sem se domislila nekaj pametnega, sva položile kruh pred rešetko —»

»To sem bila vendar jaz! Moj kruh je bil.«
— položile sva kruh pred rešetko, prituhtila sem se in v pazila, da bi se lov posrečil, ko ste pričeli s svojim čvakanjem. Vrbci so seveda pobegnili, lov je šel po zlu, in končno naj bi še jaz požrla kruh! Neverjetno! Toda počakajte, nikoli več se ne menim z vami.«

drugega, kakor zasmeh mlajših in zadrego starejših dam. Kraljice Karoline pa nikakor niso potolažila še tako vneto zatrevjanja o nedolžnosti. Pretilla je, da bo zahtevala od kralja odpust vrhovne hišne učiteljice in vseh ostalih dam, ako se ne najde krivcev, kajti prišla je do spoznanja, da mora očistiti svojo okolico nekaterih umazanih oseb. Ko je kralj, kakor je imel dnevno navado, obiskal kraljico, je našel vso svojo družino v solzah. Celó najmlajša izmed princezinj, ki sicer ničesar ni razumela, je imela solzne oči. Hotel je na vsak način čuti nemo-gočo besedo, toda grešnica, ki je nikakor ni mogla iznajti, je gledala svojega dobrohotnega očeta s prav tako strmečimi očmi, kakor malo prej razjarjeno mater. In če bi bile na Kapitolu zbrane vse gosle, je dejal kralj, ga vendar ne bi mogle rešiti, ker si nobena ni drznila izpregovoriti neizrekljive besede. Ob pogledu na toliko solznih oči, ki so ga gledale prestrašeno in očitalo, je tudi kraljica minila dobra volja ter ni več hotel igrati vloge kraljevskega sodnika. Ošel je ter zarobantil z besedo, ki naj bi izrazila njegovo lezo nad žensko sramožljivostjo, v resnici pa je bila psovka za ženske sploh. Z njeno je presekala gordijski voz. To, kar je kraljica Karolina in z njo vred ves dvor čul iz kraljevih ust, je bila namreč neizrekljiva beseda.

Zavoječki vojne pošte o božiču

Predati se morajo pošiljke najpozneje do 30. novembra

Da se kar najbolj zagotovi pravočasno do spetke božičnih zavoječkih vojne pošte na fronto, je bila izdana sledeča končno veljavna uredba:

Vsem pripadnikom s številko vojne pošte opremljenih enot oborožene sile in pri oboroženi sili uporabljenih skupin ter uslužbencev civilnih službenih mest, ki so pripuščeni k pristojbinam podvrženemu poštnemu prometu »po nemški vojni pošti«, se lahko za božič pošljeta dva zavoječka vojne pošte a po 500 gramov ali en zavoječek vojne pošte po 1000 gramov. V to svrhu sta bili oktobra meseca izročeni vsakemu vojaku itd. po dve zeleni dopustitveni znamki za zavoječke vojne pošte.

Božični zavoječki vojne pošte se morajo najpozneje do 30. novembra predati nemški državnii pošti. Na zavoječka do 500 gramov se mora nalepiti ena zelena dopustitvena znamka, na take čez 500 gramov do 1000 gramov pa dve zeleni dopustitveni znamki. Razen tega se mora nalepiti za zavoječke v teži od 250 do 1000 gramov poštnina 20 Rpf na pošiljke za pripadnike oborožene sile in 40 Rpf za pošiljke uslužbencev civilnih službenih mest v pristojbinam podvrženem poštnem prometu »po nemški vojni pošti«.

NSDAP, njeni oddelki in priključene skupine, oblasti, tvrdke itd, ki hočejo poslati božične zavoječke vojne pošte pripadnikom oborožene sile pri enotah s številko vojne pošte, morajo zahtevati od teh pripadnikov ali njihovih svojcev dopustitvene znamke ali pa poslati svojcem v svrhu nadaljnje odpreme oskrbovancem namenjene darove. Posebna dodelitve dopustitvenih znamk ni mogoča. Vojaki brez svojcev so bili napoteni, da pošljejo svoje dopustitvene znamke svojim pristojnim Ortsgruppenleiterjem.

Poleg pravih božičnih vojnih pošilk se lahko pošljejo — razen na Zapad in na Finsko — pošiljke vojne pošte nad 20 do 1000 gramov z uporabo rjave dopustitvene znamke.

Nobenih lepotnih popravil na oblekah. Z ozirom na oprostitev delovnih sil je Reichsbeauftragter für Kleidung (državni poverjenik za oblačila) objavil, da morajo vobče izostati popravila, pri katerih gre izrazito samo za olepšanje. Popravila se morajo omejiti na taka, ki so v resnici potrebna.

Robbinsova kronika iz Gorenjske

St. Veit a. d. Sawe. Rojstva v mesecu oktobra: Erich Krischnor, Gunzle; Markus Jak Prasnik, Gunzle; Aloisia Podwis, Tazen; Johann Jama, Podgora; Andreas Nowak, Weichseldorf; Markus Franz Kowitzch, Brod; Stanislaus Sawaschnik, Tazen; Josefa Tome, Staneschitz; Stanislaus Seiz, Oberpirnitsch; Andreas Seschek, Gunzle; Johanna Rebol, Unterpirnitsch; Anna Pustowersch, Skarutschna in Marian Seiz, Oberpirnitsch. — Umrli so: Stanislaus Gregortschitsch, Winklern; St. Georgen; Alois Mauer, Tazen; Vinzenz Jeras, Wikertsche; Karl Seiz, Oberpirnitsch; Johann Terpin, Obergamling; Jakob Duchounik, Oberpirnitsch.

Gorenjska se je poslovila od Pg. Rudolfa Hummerja

Svečan pogreb na pokopališču junakov v Krainburgu

Tragična nezgoda je znenada zaključila življenje Pg. Rudolfa Hummerja, enega izmed najboljših mož na Gorenjskem. Skoraj nepojmljiva je bila vest, ki se je ko blisk razširila po gorenjskih mestih in vaseh in je vsebovala tehtne besede: »Hummerja ni več«. V strankinem domu v Krainburgu so ga dejali na mrtvaški oder. Njegovo rakev je pokrivala zastava kljukastega križa. Potem so stali dne 1. novembra v globoko postrojenih vrstah na prostoru pred strankinim domom njegovi domobranci poleg formacij SA, NSKK, 44 in Hitler-Jugend.

S Kreisleiterjem dr. Hochsteinerjem in Pg. dr. Koschierjem so prišli k zadnjemu slovesu pred strankinim domom gospa Hummerjeva, brat in starši pokojnika. Skoraj neskončen spreved je spremljal Pg. Hummerja do njegovega zadnjega počivališča na pokopališču junakov.

Prijatelj in bivši šolski tovariš pokojnika, vojni kurat Laurich je govoril pristrčne besede v spomin in slovo. Opisal je Pg. Hummerja kot pravega sina njegove gorenjske domovine, ki je znal izborna predočiti nevarnost boljševizma svojim gorenjskim rojakom in jih pozvati k obrambi. Kako zelo je odjeknil njegov opomin, dokazuje veliko število mož, ki so se zbrali v gorenjski Samopomoči.

Ko je bil zbor učiteljska zapel pesem in prednašal rek, je spregovoril Kreisleiter dr. Hochsteiner svojemu zvestemu sotrudniku zadnji pozdrav. Padel je v službi za svojo gorenjsko domovino, kot bojevnik za stvar občestva, za novo Evropo, kot borec proti skupnemu svražniku, komunizmu. Nam pomeni njegova smrt z ozirom na njegovo delovanje nadomestljivo zgubo. Hudo zadene njegova smrt tudi gorenjski Samopomoč. Za to, da so danes v njenih vrstah nastopile mnoge stotine mož k boju proti boljševizmu in njegovim pomagačem, je Pg. Hummer položil temeljni kamen. Življenju tega moža se lahko da nadpis: »Neustrašen in zvest«, kajti tak je bil vselej. Führer mu je izrekel priznanje za njegove zasluge za Gorenjsko in mu kot viden znak podelil Kriegsverdienstkreuz II. Klasse mit Schwertern (vojni zaslužni križec II. razreda z meči).

Po nalogu Gauleiterja je potem Kreisleiter položil Gauleiterjev venec. Tudi bivši krainburški Kreisleiter dr. Pfelegerl je v toplih besedah izrekel priznanje svojemu zvestemu in vnetemu sotrudniku. Še mnogi drugi predstavniki stranke, države in oborožene sile so ravno tako kakor njegovi tovariši gorenjske Samopomoči počastili pokojnika z venci in besedami priznanja.

50 posameznih odrezkov za izdajo jajc

Nova živilska karta od 13. novembra do 10. decembra

Reichsernährungsminister (državni minister za prehrano) je v svojem odloku glede dodelitve živil za razdelitveno razdobje od 13. novembra do 10. decembra odredil novo ureditve pri razdelitvi jajc. Potrošniki dobe, v kolikor se ne oskrbujejo z jajci sami, novo Reichseierkarte (državno karto za jajca), ki velja od 13. novembra 1944. leta do nadaljnje odredbe. Potemtakem izdaja jajc ni več urejena po posameznih dodelitvenih periodah, ampak se bo izvršila neodvisno od njih in bo prilagojena, časovnemu dohodu proizvodnje. Zaradi tega odpade posamezni naročilni list za jajca. Namesto tega stopi na novi karti, ki vsebuje 50 posameznih odrezkov za jajca, 12 prijavnih odrezkov. Gospodinje bodo dobile vsakikrat na posamezno izmed 50 odrezkov oklicana jajca pri trgovcu, ki mu je oddan prijavn list (Anmelde-schein). Za to, koliko časa hoče ostati pri tem trgovcu, ni več merodajna dodelitvena perioda, ampak določa to v posameznem primeru poziv k novi oglasitvi. Ta postopek dopušča boljše potrebne ozire na preseljenice in druge spremembe bivališča, prav tako pa tudi ozire na čase, ko je dobava jajc ojačena, in ozire na druga razdelitvena razdobja. Vsak izmed 50 posameznih odrezkov nove Reichseierkarte opravičuje k prejemu enega jajca. 12 prijavnih odrezkov je dobilo označbe s črkami A do M. Oklicani posamezni odrezki se odrezajo pri izdaji jajc. Razdeljevalec na drobno, ki je prevzel prijavn list, potrdi to s pečatnim

žigom na ustreznem prostem mestu v Reichseierkarti. Dobava jajc na karte AZ je zvezana z določenimi posli, ki so temu primerno posebej označeni.

Sicer se bo pa tudi pri novem odrezku za dodelitve živil izdajalo na velike odrezke A in B temeljne (glavne karte), kakor v 68 dodelitveni periodi, meso namesto masti. Sprememba je izvršena v toliko, da se razteza ta pomožna izmena tudi na mladostne od 3 do 10. let.

Opravičenci do preskrbe v starosti od 10 do 18 let dobi v dodelitveni periodi 125 g umetnega medu. Tudi imajo opravičenci oskrbe v starosti nad 10 let po novem dodelitvenem odrezku zopet izbiro med prejemom 100 g jedilnega olja namesto 125 gramov margarine.

Nadalje vsebujejo v 69. dodelitveni periodi temeljne (glavne) karte, kakor tudi ustrezne karte za samooskrbovalce tudi odrezke za proizvode mila. Neodvisno od odrezkov za živila pa veljajo ti odrezki ves mesec decembra.

Končno so za 69. dodelitveno periodo vplejane temeljne karte tudi za popolne samooskrbovalce in take za delne samooskrbovalce. Temeljne karte za polne samooskrbovalce vsebujejo odrezke za živila, kavin nadomestek, proizvode mila in — od 71. do delitvene periode (8. januarja 1945. leta) — tudi za sladkor (marmelado). Isto velja tudi za temeljne karte delnih samooskrbovalcev, ki vsebujejo vrhu tega odrezke za kruh.

Po svetu

Zaplomba imovine komunistov. Službeni list šefa pokrajinske uprave v Ljubljani objavlja odločbi o zaplombi imovine upornikov dr. Furlana Borisa, univ. prof., njegove žene Furlan Ane, njegovega sina Furlana Boruta, visokošolca; Sercerja Miroslava, stud. teh.; Vodeba Dušana, cand. pharm.; Varla Ivana, cand. pharm.; Delkin Marije, zasebnice; Perca Dragota, torbarja; Finka Miloša, dijaka; Finka Leona, stud. filozofije, vseh iz dijaka; Finka Leona, stud. filozofije; Zaločarja Zarka, stud. techn. in Stražarja Matevža, vseh iz Ljubljane.

V okolici Benetk so tatovi okradli neko kmetijo. Pri tem so morali prestati hudo borbo s psom, ki je stražil poslopje. Tatovi so se na psa tako razljutili, da so ga slednjije prišli in obesili na neko drevo. Toda pes je, preden so ga tatovi obesili, vgriznil enega izmed njih v roko in sledovi pasjih zob so naposled odkrili tatu, ki je sedaj pod ključem.

Domačini otoka Cheung Chan postavijo vsako leto na neki slavnosti celo vrsto ogromnih štruc kruha, ki so do 25 čevljev visoke. Iste postavijo v vrsto ter jih lahko domačini uživajo kot zdravilo proti neprebavi.

Brez dovoljenja je mlet žito. 26.000 kg žita je zmlel brez dovoljenja mlinar Johann Wernld iz Pfaffinga pri Linzu. Posebno sodišče ga je pozvalo na odgovor ter ga obsodilo na 2 leti ječe.

Narednik Winter iz nekega strelskega bataljona na italijanskem bojišču, ki je prišel prehodno v ujetništvo, je izkoristil nek lastni napad, ujel vsa posadko neke prejšnji dan izgubljene višine ter tako odločilno podprl ponovno osvoboditev za nadaljnje boje važne višinske postojanke.

Postleitzahl auf den Paketen! ganz groß! 4-5 cm groß und so deutlich soll sie sein, wie hier abgebildet. In den Packkammern und auf den Bahnsteigen muß die Postleitzahl auch nachts und bei schlechtem Licht gut lesbar sein, wenn das Paket schnell ankommen soll. In der Absenderangabe und auf den Paketkarten ist die kleinere, für Briefsendungen geltende Form der Postleitzahl anzuwenden.

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Sozialversicherungskasse für die besetzten Gebiete Kärntens u. Krains in Krainburg

ÖFFENTLICHE SAHLUNGSAUFORDERUNG

Bis zum 8. November 1944 sind die bis einschließlich Ende Oktober 1944 fällig gewordenen Beiträge zu zahlen. Wenn die Zahlung durch mehr als 7 Tage verzögert wird, wird ein Säumniszuschlag von 2 v.H. der rückständigen Beiträge erhoben. Arbeitgeber, denen die Kasse eine Beitragsrechnung übersendet, wird bis zum Erhalt der Beitragsrechnung Zahlungsaufschub gewährt.

Klagenfurt, 8. November 1944. Der Leiter: gez.: Anton Tropper, Verwaltungsdirektor.

MALI OGLASI

SLUŽBO DOBI

Sprejemnik takoj vse štiparje za delo na dom. — Paul Obereder, Schuhfabrik, Krainburg. 4339-1

ISCE V NAJEM

Trgovski pomočnik išče osemletno otroka, najraje v centru mesta. Cenjene naslove na upravo K. Bote, Krainburg. 4374-4

PRODAM

Gugalnega konja, dobro hranjenega, prodam za 50 RM, ev. kame-njam za čevlje. Franz Ambröck, Krainburg-Wart 173. 4359-6

KUPIM

Kupim primos (Schraubstock). Ponudbe na K. B., Krainburg, pod najnu kupilja. 4335-7

IZGUBLJENO

V soboto, dne 14. oktobra 1944. sem pozabil v vlak, ki pelje iz Klagenfurta ob 7. uri do Radnamsdorfa, dežni plašč. Poštenega najditega naprosam, da ga proti nagradi vrne na naslov: Jožica Podgorsček, Suchadore 61. P. Komenda — Stein. 7185-22

VERMISCHTES

Briefmarken-Sammler verlangen sofort kostenlos seoben erschieneene Neuheiten-Preisliste. Alles darin Angebotene ist promptest lieferbar durch Josef Kunz, Wien 58, Postfach 113/P 48. 7173

ZENITVE

Simpatičen mladenič, posestnik, ki je bil v ljubem se razočaran, bi seel spoznati gospodino od 18 do 25 let, ki bi hotela imeti znanja radi posejše šentite. Če si le resno dekle, prilagaj tudi slikico na me. — Dopise na K. B., Krbg. 4381-21

Gospa s hšo in nekaj semlje, 42 let stara, šel spoznati kmetovalca, delavca. Prednost imajo štajerci do 50 let stari. Radi takojšnje šentite naj pošljejo le resni moške točni naslov na K. B., Krainburg, pod »Veneta Jesenz. 4345-21

Die größten Gewinne und Prämien der Deutschen Reichs-Lotterie werden stets in der 5. Klasse gezogen.

In der 2.—5. Klasse dieser größten und günstigsten Klassen-Lotterie der Welt werden immer noch mehr als 100 Millionen Mark ausgespielt. Es lohnt sich deshalb auch jetzt noch, von der 2. Klasse ab neu mitzuspielen! Die Ziehung der 2. Klasse beginnt am 13. November 1944. Noch ist es also Zeit! Kaufen Sie sich sofort ein Los bei einer Staatlichen Lotterieleihnahme, die Ihnen alle gewünschten Auskünfte gibt. Größter Gewinn im günstigsten Fall: 3 Millionen RM. Alle Gewinne sind einkommensteuerfrei. 1/5 Los kostet nur 3,— Reichsmark je Klasse. 1/4 Los nur 6,— RM je Klasse.

ERFOLGREICHE RUSSEN- u. Schwabenbekämpfung übernimmt Schädlingsbekämpfungsanstalt A. Streit, Wien, II. Tandelmarktgasse Nr. 8. Telefon: A 47-0-86. 7141

Täglich kommen die Beschwerden, daß Brause-Federn selten werden, Drum pflege sie und halt' sie rein, die Rustica und Cito-fein. Brause & Co., Iserlohn. 7116

Medaflinase (die stärkenden Magen- u. Verdauungstropfen) können nur beschränkt erzeugt werden. Seien Sie sparsam; auch ein kleines Quantum hat volle Wirksamkeit. In Apotheken erhältlich. — Erzeugung: »Schubert«-Apotheke, Wien XII/82, Gierstergasse 5. 8990

Der zweite Aufhänger ist wichtig. Bei Handtüchern ist es oft so: die eine Hälfte ist übermäßig schmutzig, so daß sie nur schwer zu waschen ist, die andere Hälfte aber fast sauber. Solche Handtücher haben meist nur einen Aufhänger! Mach Du es richtig — näh einen zweiten an. Dann sparst und schonst Du Handtücher, weil Du weniger brauchst und die wenigen sich leichter waschen lassen. Die Seifenkarte dankt es Dir! 7145

Seitdem der Meister Soldat ist, arbeitet Frau Meisterin in der Werkstatt. Aber auch der Haushalt und der Waschtrog werden bewältigt. Henkel's bewährte Reinigungsmittel stehen ihr treu zur Seite. Henko, Hl, IMI, ATA aus den Persil-Werken. 7194

Achtung, Achtung! Neue Fernsprechnummer des Gaukrankenhauses Gallenfelds/Oberkrain: Neumarkt 35. 88.